

L'escola nova

L'escola de la nostra infantesa era un lloc on s'ensenyava a llegir, escriure i les quatre regles. Tota la resta de l'obra educativa romania en mans de la família que omplia el buit seguint la tradició llur i els imperatius del medi social a que pertanyia i en que es desenvolupava.

La vida s'ha complicat en els nostres dies. Problemes econòmics més imperiosos reclamen l'atenció dels components familiars, relevant i àdhuc destruint, mantes vegades, llurs vincles, i en la impossibilitat d'atendre com abans el procés educatiu de l'infant, reclama amb insistència que l'escola s'encarregui d'aquest afer per complet.

I no poguent, l'escola, en acceptar la direcció de tot el procés educatiu de l'infant, recollir l'esperit particularista que regna en les famílies, cerca en altres nuclis socials més extensos l'inspiració que li és precisa per a fixar finalitats i directius de la seva actuació.

Una escola d'aital volada no pot ésser un món dintre d'un altre món, ni una cosa aïllada entre les demés, sinó un organisme que deu arrelar a una terra i relligar-se a uns homes que cobejen els seus fruits per a enfortir-se grans i poderosos.

Per això l'escola de la nostra democràcia ha d'ésser abans que tot i sobre tot pairalista i republicana; deu fonamentar-se en la nostra constitució psico-física racial, de que ens parlava mestrívolament no fa gaires dies el dilecte amic i consoci Dr. Mori en brillant conferència, capacitant a l'ensem les noves generacions en els deures que el nou règim ens ha portat.

Però no n'hi ha prou amb que l'escola tingui cura d'afermar i enrobustir les conquestes polítiques del poble sobirà; ha d'injectar també ideals de perfeccionament i d'equitat que fassin evolucionar la nostra societat vers solucions més justes i dignes d'ésser viscudes per tots.

I aquestes finalitats, eminentment col·lectives, han d'ésser imposades a tots els infants, sigui quin sigui l'origen i transcendència, per tal d'acreixer llurs aportacions útils a la col·lectivitat en un esdevenidor que voldriem ben ric i ben ple d'espiritualitat.

Ço no succeirà mai si no fem de l'escola un punt de convergència de tots els estaments, de totes les activitats i corrents enaltidores de la nostra raça. Cal, bandejar doncs de la mateixa çò que separi i divideixi els homes, estigui subjecte a crítica i a interpretació sentimental i ideològica. L'escola de tothom i per a tothom; heus aquí la veritable definició de l'escola republicana.

Cal que cadascú de nosaltres hi possi el coll per a tenir-la quan més aviat millor, fent els sacrificis que facin falta. Aquesta escola, no ens enganym, és una empresa costosa: son bells edificis rodejats de jardins esplèn-